

LICHAAM, ZIEL EN GEEST (3) na de zondeval hjms

Geliefde broeders en zusters, in Deel 1 en 2 van deze studie ontdekten we hoe geweldig en bijzonder God de mens heeft geschapen en hoe Hij de mens in staat stelde om met Hem in voortdurende gemeenschap te leven. Hij voorzag het eerste mensenpaar Adam en Eva daartoe van alle benodigde kwalificaties. Hij gaf hen een unieke individualiteit (de ziel), een woning om in te wonen (het lichaam) en de Adem des Levens (de geest) om met Hem in contact te kunnen treden en dus werkelijk te leven zoals God het bedoeld had.

Maar omdat God graag wenste, dat de mens Hem van harte en vrijwillig zou liefhebben, gaf Hij de mens (als onderdeel van zijn individualiteit) ook een vrije wil. God zoekt geen robots!

En wat deed de mens? Hij koos ervoor om te zondigen. De mens trapte in de listige verleidingen van de slang (satan) en was God ongehoorzaam. Hij at van de verboden vruchten. Omdat het Woord van God in het hart geen post had gevat en omdat er in plaats daarvan hoogmoed in het hart was gekomen (Gen. 3:1-6).

Wel, broeders en zusters, u kent allen ongetwijfeld het verhaal. Leest u eens het gehele hoofdstuk Gen. 3. Maar de gevolgen van de zonde van Adam en Eva waren catastrofaal. Niet alleen voor henzelf, maar ook voor al hun nakomelingen, voor de gehele mensheid. Toen God de mens schiep, wenste Hij dat de geest van de mens eeuwig met Hem in reine gemeenschap zou blijven en dat die mens slechts pure liefde jegens Hem zou uitstralen. Hoe anders liep het door de zondeval.

Broeders en zusters, in dit Deel 3 wil ik met u eens de vreselijke consequenties van de zondeval overdenken. Ik wil met u de catastrofale gevolgen bekijken voor het lichaam, de ziel en de geest van de mens. Om de koe maar bij de horens te vatten:

- De geest van Adam en Eva stierf onmiddellijk op de dag van de zonde (Gen. 2:17).
- Hun lichamen werden sterfelijk (Gen. 2:17).
- Hun ogen werden voor het kwade geopend (Gen. 3:7) en zij kregen kennis van het kwade (Gen. 2:17).
- Onmiddellijk was ook de lieflijke, heerlijke, innige gemeenschap met God, Die Licht, Liefde en Vrede is, verbroken. Zij kregen angst voor God en zij verborgen zichzelf voor Hem, toen zij Zijn stem hoorden (Gen. 3:7-8).
- Het Licht en de Heerlijkheid van God omhulde hen niet langer, waardoor zij onmiddellijk hun eigen naaktheid ontdekten, dat wil zeggen hun verloren zondestaat (Gen. 3:7).

Gen. 3:7-8 – “Toen werden hun beider ogen geopend, en zij werden gewaar, dat zij naakt waren; en zij hechtten vijgeboombladeren samen, en maakten zich schorten. En zij hoorden de stem van den HEERE God, wandelende in den hof, aan den wind des daags. Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van den HEERE God, in het midden van het geboomte des hofs.”

Het bleef niet bij de opgesomde gevolgen. God verwijderde de mens uit het paradijs. Voortaan zou de mens niet meer van de boom des levens mogen eten. God verbood het hem. Hij moest de Hof van Eden verlaten en voortaan zou hij buiten de nabijheid van God moeten wandelen. (NB, overigens zou de mens dus ook niet meer van de boom van kennis van goed en kwaad kunnen eten)

Gen. 3:22-23 – “Toen zeide de HEERE God: Ziet, de mens is geworden als Onzer een, kennende het goed en het kwaad! Nu dan, dat hij zijn hand niet uitsteke, en neme ook van den boom des levens, en ete, en leve in eeuwigheid. Zo verzond hem de HEERE God uit den hof van Eden, om den aardbodem te bouwen, waaruit hij genomen was.”

Broeders en zusters, wat betekent het, dat voortaan de mens niet meer in Gods nabijheid mocht zijn? Het betekent dat de mens van God was afgescheiden en nu in de ijdelheid van zijn gemoed moest wandelen, verduisterd in zijn verstand, met een verhard hart vol begeerte naar onreinheid en met een ongevoelig zieleleven.

Efez. 4:18-19 – *“Verduisterd in het verstand, vervreemd zijnde van het leven Gods, door de onwetendheid, die in hen is, door de verharding huns harten; Welke, ongevoelig geworden zijnde, zichzelf hebben overgegeven tot ontuchtigheid, om alle onreinigheid gieriglijk te bedrijven.”*

God had bij de schepping bepaald, dat de bron van de ziel van de mens zijn geest zou zijn (Gen. 2:7), gevoed door de voortdurende gemeenschap met Hem (door de Heilige Geest). Maar door de zondeval zou het leven van de mens geleid en bepaald worden door zijn bedrieglijke, egoïstische ziel, gevoed door het vlees met al z'n onreine lusten.

Wat gebeurde er na de zondeval precies met het lichaam, de geest en de ziel van de mens?

Het lichaam

Door z'n ongehoorzaamheid en zondeval werd het lichaam van de mens sterfelijk. Niet alleen de lichamen van Adam en Eva, maar ook de lichamen van al hun nakomelingen.

Gen. 2:17 – *“Maar van den boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten; want ten dage, als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven.”*

Rom. 5:12 – *“Daarom, gelijk door een mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgegaan is, in welken allen gezondigd hebben.”*

Rom. 6:21,23a – *“Wat vrucht dan hadt gij toen van die dingen, waarover gij u nu schaamt? Want het einde derzelve is de dood. Want de bezoldiging der zonde is de dood, ...*”

Maar broeders en zusters, door de zondeval werd het lichaam van de mens niet alleen sterfelijk. Het werd daarbij óók nog vergankelijk, dus vatbaar voor ziekten en aftakeling. Want God bepaalde dat het lichaam, dat per slot van rekening uit de aarde was gemaakt, ná de lichamelijke dood weer tot stof en tot aarde zou vervallen.

Gen. 3:19 – *“In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aarde wederkeert, dewijl gij daaruit genomen zijt; want gij zijt stof, en gij zult tot stof wederkeren.”*

In gelijke zin Pred. 3:20 – *“Zij gaan allen naar een plaats; zij zijn allen uit het stof, en zij keren allen weder tot het stof.”*

Hoé vergankelijk en onderhevig aan verval de menselijke lichamen zijn geworden, kan ieder mens uit eigen ervaring vertellen. De aftakeling begint in feite reeds tijdens het leven. Hoe vaak worden de mensen niet geteisterd door ziekten en pijn, vaak zelfs met dodelijke afloop? En begint reeds na de jonge volwassenheid niet elk lichaam langzaam maar zeker zijn vitaliteit, kracht en schoonheid te verliezen?

Broeders en zusters, er is één belangrijk aspect uit het verhaal over de zondeval dat ik wil benadrukken. God bepaalde in Gen. 2:17, dat de mens op de (zelfde) dag dat hij zou zondigen, zou moeten sterven. Desondanks trad de lichamelijke dood niet onmiddellijk in. De eerste mensen Adam en Eva leefden immers nog een heel lang leven vóórdát zij stierven. Er was dus méér aan de hand dan alleen de lichamelijke dood. Dit zullen we in de nu volgende paragraaf bekijken.

De geest

Niet slechts zijn lichaam werd sterfelijk, maar ook de geest van de mens stierf tengevolge van de zondeval. Deze geestelijke dood trad helaas onmiddellijk op de dag van zijn ongehoorzaamheid en zondeval in. Hij mocht lichamenlijk nog leven, maar de geest was dood.

Gen. 2:17 – *“Maar van den boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten; want ten dage, als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven.”*

Een ander schriftgedeelte waaruit het treurige gevolg van de zonde blijkt, namelijk een dode geest terwijl het lichaam nog leeft, is Efez. 2:1 – *“En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden;”*

Paulus spreekt hier over mensen, die nog niet lichamelijk gestorven waren. Hij heeft het dus over de geestelijke dood. Ik herhaal nog eens de zojuist geciteerde teksten uit de brief aan de Romeinen.

Rom. 5:12 – *“Daarom, gelijk door een mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgegaan is, in welken allen gezondigd hebben.”*

Rom. 6:23a – *“Want de bezoldiging der zonde is de dood, ...*”

Rom. 8:6 – *“Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede;”*

Broeders en zusters, de zonde leidde tot de geestelijke dood. En iemand die geestelijk dood is, is absoluut niet in staat tot een relatie met God en is totaal afgestompt voor de geestelijke dingen. In de vorige delen zagen we dat de geest van de mens door God was bestemd om met Hem een relatie aan te kunnen gaan. Maar de zondeval doodde de geest van de mens en maakte scheiding tussen God en mens.

Jes. 59:2 – *“Maar uw ongerechtigheden maken een scheiding tussen ulieden en tussen uw God, en uw zonden verbergen het aangezicht van ulieden, dat Hij niet hoort.”*

We zien dit principe zo duidelijk in de reactie van het eerste mensenpaar, nadat zij hadden gezondigd. Zij verborgen zich voor God, omdat zij bang voor Hem waren geworden.

Gen. 3:8-10 – *“En zij hoorden de stem van den HEERE God, wandelende in den hof, aan den wind des daags. Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van den HEERE God, in het midden van het geboomte des hofs. En de HEERE God riep Adam, en zeide tot hem: Waar zijt gij? En hij zeide: Ik hoorde Uw stem in den hof, en ik vreesde; want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.”*

Wie geestelijk dood is en dus de Heilige Geest in zijn of haar leven volkomen moet ontberen, begrijpt vervolgens niets, maar dan ook helemaal niets, van de geestelijke dingen.

1 Cor. 2:11b – *“..... Alzo weet ook niemand, hetgeen Gods is, dan de Geest Gods. Doch wij hebben niet ontvangen den geest der wereld, maar den Geest, Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn; Dewelke wij ook spreken, niet met woorden, die de menselijke wijsheid leert, maar met woorden, die de Heilige Geest leert, geestelijke dingen met geestelijke samenvoegende. Maar de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden. Doch de geestelijke mens onderscheidt wel alle dingen, maar hij zelf wordt van niemand onderscheiden.”*

Maar niet alleen was de scheiding met God compleet en begreep de mens niets meer van de geestelijke dingen. Door de zondeval veranderde ook de natuur van de mens compleet.

De mens kreeg een door en door zondige natuur en werd een slaaf van de zonde. Of hij nu wilde of niet, hij zou moeten zondigen. Omdat hij verslaafd was geworden en in de greep van de zonde gekomen. Joh. 8:34 – *“Jezus antwoordde hun: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Een iegelijk, die de zonde doet, is een dienstknecht der zonde.”*

Als zondeslaaf kwam de mens vervolgens onder de macht van satan. 1 Joh. 3:8a – *“Die de zonde doet, is uit den duivel; .....*”

De scheiding tussen God en de mens was hiermee compleet en volledig. Voortaan volgde de mens nog slechts de begeerten van zijn vlees en zijn gedachten na (behorend tot het domein van de ziel). Zijn natuur was een boze natuur geworden.

Efez. 2:2-3 – *“In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar den overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid; Onder dewelke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vleses, doende den wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen;”*

Terwijl God had bedoeld, dat de geest van de mens zou heersen over zijn ziel en lichaam, werd door de zondeval deze bedoeling volkomen op de kop gezet. De ziel van de mens met z'n nu opstandige natuur en vleeselijke lichaam heersten. De eigen wil, de gevoelens en de gedachten van de mens (de ziel) en de vleeselijke behoeften van zijn lichaam bepaalden voortaan zijn gedrag en zijn reacties.

Broeders en zusters, eerst leefde het eerste mensenpaar, Adam en Eva, in en door de Heilige Geest in nauwe relatie met God. Het was die Geest, Gods adem des levens, Die hen tot een levende ziel had gemaakt. Maar nu was de Heilige Geest uit hun leven geweken. Geestelijk waren zij nu morsdood.

Het bijbel geeft ons licht op hetgeen er in ons innerlijke gebeurt als wij zondigen. We zagen hiervoor reeds, dat door de zonde de mens kennis van het kwade kreeg (Gen. 2:17) en zijn eigen naaktheid ontdekte. We zagen dat de mens zichzelf uit angst voor God verborg en dat de relatie met God werd verbroken. Maar de bijbel zegt óók, dat er door te zondigen een proces van dichtschroeiing van het geweten plaatsvindt. In de vorige delen ontdekten we het grote belang van juist het geweten, dat de Heilige Geest in staat stelt om tot ons te spreken. 1 Tim. 4:2 – *“Door geveinsdheid der leugensprekers, hebbende hun eigen geweten als met een brandijzer toegeschroeid;”*

Uiteindelijk wordt het geweten van de mens door het volharden in zonde totaal ongevoelig, waardoor er niet meer tussen goed en kwaad kan worden onderscheiden.

Jes. 5:20 – *“Wee dengenen, die het kwade goed heten, en het goede kwaad; die duisternis tot licht stellen, en het licht tot duisternis; die het bittere tot zoet stellen, en het zoete tot bitterheid!”*

Geliefde broeders en zusters, het proces van dichtschroeiing van het geweten, doordat men blijft volharden in de zonde, heeft desastreuze gevolgen. Want dan is er zelfs geen mogelijkheid meer om op de stem en de werking van de Heilige Geest te reageren. Want God schonk uit genade met het geweten als het ware een soort van ontsnappings-clausule aan de mens, toen Hij verklaarde dat zijn geest zou sterven op de dag van zijn ongehoorzaamheid.

U weet inmiddels, dat de geest van de mens dat deel in ons is, dat ons in staat stelt om waarachtig te leven, dat wil zeggen is bedoeld om direkt met God te communiceren en met Hem gemeenschap te hebben en die te onderhouden. Tot de geest behoren het bewustzijn, de intuïtie en ook het geweten, als schakelfunctie tussen geest en ziel. Het zou voor de hand hebben gelegen, dat het geweten van iemand die geestelijk dood is, eveneens totaal niet meer kan functioneren. Prijst God, zo is het gelukkig niet. God liet in het geweten van de mens nog een sprankje leven over. Blijkbaar strekt het geweten van de mens zich dus uit tot buiten zijn geest. Want wat is het geval?

Na de zondeval bleef het geweten van de mens (ook van de ongelovigen) tot op zekere hoogte toch nog werkzaam en in staat om God middels Zijn schepping te herkennen.

Rom. 1:20 – *“Want Zijn onzienlijke dingen worden, van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn.”*

Ook uit Joh. 8:1-11 verstaan we, dat de Heilige Geest nog tot de gewetens van geestelijk dode mensen kan spreken.

Naar mijn mening schonk God de mens om twee redenen deze genade:

- Opdat er toch nog ooit weer contact met Hem mogelijk zou zijn. Wanneer onze gestorven geest óók een totaal afgestorven geweten zou inhouden, zou zelfs de Heilige Geest ons niet meer van zonde kunnen overtuigen. Zolang er echter nog enig leven in ons geweten is, kan de Geest ons nog tot God terugbrengen. Herstel van de relatie tussen God en mens was ook Gods doel. Gen. 3:15,25 wijst op het Verzoeningswerk dat Gods Zoon, Jezus Christus tot stand zou brengen.

- Opdat niemand die de aangeboden verzoening met God verwerpt of wellicht nooit het Evangelie heeft gehoord, zich voor Hem zal kunnen verontschuldigen en zeggen van niets te hebben geweten (Rom. 1:20).

Hoewel het geweten (door de Heilige Geest) dus nog enigermate de werkingen van God kan opvangen, is de geest van de mens na de zondeval desalniettemin toch dood. Want het zoekt God niet meer. Rom. 3:10-11 – *“Gelijk geschreven is: Er is niemand rechtvaardig, ook niet een; Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt.”*

Het geweten is dus nog wel de voelhoren om (enigszins) te kunnen onderscheiden tussen goed en kwaad. Echter doordat hun geweten afgestompt is, negeren velen desondanks God en verwerpen Hem bewust. De rebellie in het karakter en de dichtschrœiing van het geweten door de zonden heeft het hart verduisterd. Rom. 1:21 – *“Omdat zij, God kennende, Hem als God niet hebben verheerlijkt of gedankt; maar zijn vrijdeld geworden in hun overleggingen en hun onverstandig hart is verduisterd geworden;”*

Broeders en zusters, God schiep de mens tot gemeenschap met Hem (via de geest), zodat de ziel van de mens bevredigd zou kunnen worden en zich in Hem zou kunnen verheugen. Hoewel de geest van de mens na de zondeval nu dood is, zal zijn ziel desondanks toch die bevrediging blijven zoeken, maar door de afstomping van het geweten per definitie en uitsluitend nog in zaken, die zijn ziel nooit kunnen bevredigen. Maar we zullen nog zien, dat juist die dorst in de ziel van de mens (Ps. 42:2-3) ook een opening kan bieden voor de Heilige Geest om het innerlijk van de mens te bereiken met Zijn boodschap tot verzoening.

We zullen nu bezien, wat er na de zondeval met de ziel van de mens gebeurde.

De ziel

Broeders en zusters, na de zondeval stierf de geest van de mens. De gemeenschap met God was verbroken en de mens nam de wilsbeslissing om zich voor God te verbergen. Het was dus de identiteitsbepalende ziel van de mens die (door de zonde) Gods reine en heilige nabijheid niet meer kon verdragen.

Wat mij zo aanspreekt in het bijbelgedeelte dat hier over spreekt, is niet alleen het feit dat de eerste mens Adam en zijn vrouw Eva zich voor God verborgen, máár dat zij dit juist deden toen zij Gods stem hoorden. Gen. 3:8 – *“En zij hoorden de stem van den HEERE God, wandelende in den hof, aan den wind des daags. Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van den HEERE God, in het midden van het geboomte des hofs.”*

De mens verloor het contact met God en wilde niet meer op Gods stem, op Zijn Woord reageren. Hij kon de Waarheid van het Woord niet meer verdragen. De reden was, dat hij de zonde in zichzelf had ontdekt, want hij ontdekte dat hij naakt was.

Indien God toen Zijn reddingsplan voor de gevallen mens niet meteen zou hebben klaar gelegd (Gen. 3:15,21), dan zou een eeuwige scheiding tussen God en mens het gevolg zijn. De mens zou voor eeuwig verloren zijn geweest.

Broeders en zusters, Adam en zijn vrouw Eva waren nu in hun ziel opstandelingen tegen God geworden. Als afstammelingen van Adam en Eva dragen sindsdien daarom alle mensen diep in hun ziel de ongehoorzame natuur van een opstandeling, een rebel tegen God en zij zullen zich in hun beslissingen en hun gevoelens steeds verder van God verwijderen en de zonde dienen. U weet dat de wil en het gevoel uitingen van de ziel zijn. Na de zondeval behoren helaas vooral verkeerde gevoelens tot de gevoelens van de ziel, zoals jalouzie, boosheid, nijdigheid, lust, gierigheid, hoogmoed, onverzœnlijkheid, bitterheid en dergelijke. Leest u Hos. 4:8 en Rom. 3:10-11. Zelfs Jezus Christus wilde als mens zijnde niet goed worden genoemd (Matt. 19:17; Mark. 10:18; Luk. 18:19).

Gelukkig bleef de ziel nog wel in staat tot een aantal positieve gevoelens als bijvoorbeeld liefde voor het gezin of de familie, medelijden en grootmoedigheid. De ziel van de mens was

echter niet meer in staat tot waarachtige liefde en zeker niet jegens de vijanden, zoals God het wel had gewenst.

God had bedoeld dat de geest van de mens de leiding zou hebben over zijn ziel en lichaam. Maar omdat de geest door de zonde nu dood was, werd de geest automatisch buitenspel gezet. Nu namen de ziel van de mens met zijn opstandige natuur en zijn vleselijke lichaam de heerschappij over. De eigen wil, het egoïsme, de gevoelens, emoties en gedachten (ziel) van de per definitie opstandige mens en de vleselijke behoeften van zijn lichaam bepaalden nu zijn gedrag en z'n reacties. Efez. 2:3 – *“Onder dewelke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vleses, doende den wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen;”*

Broeders en zusters, het feit dat de geest van de mens door de zonde dood was, dus juist hét deel van het innerlijke van de mens dat tot gemeenschap met God in staat is, heeft ook betekenis voor het volgende.

Het betekent namelijk, dat als er volgens de bijbel geen goed in de mens is (Rom. 3:10-12), het hier per definitie om de ziel gaat. Die ziel is opstandig en dus boos en niet goed.

Het betekent ook, dat de geestelijke verwondingen die de mens in zijn leven kan oplopen, zich juist óók in zijn ziel bevinden. Zijn gevoelens en emoties kunnen door andere mensen en/of door de omstandigheden zwaar zijn verwond. De ziel kan enorm verbitterd zijn geraakt (Hebr. 12:15). Ieder mens weet, dat dan de gedachten (behorend tot de ziel) beginnen te malen en te malen. Zodanig dat men 's nachts niet meer kan slapen. Zodanig dat in zijn denken zich zelfs sterke bolwerken van satan kunnen gaan vormen (2 Cor. 10:4-5).

Door al deze schade aan zijn ziel kan de mens in een hevige, innerlijke strijd terecht komen. Wilkin van de Kamp stelt dat door die zielestrijd de wil van de mens (eveneens tot zijn ziel behorend) zelfs verlamd kan raken. Emoties kunnen zodanig in conflict zijn met het verstand (het denken) dat de wil gevangen wordt genomen. Het spreekt voor zich dat satan dan zijn doel heeft bereikt. Van de Kamp gaf het volgende voorbeeld: De gevoelens zeggen: doe zus of zo, of doe maar gewoon, dan doe je gek genoeg. Maar het verstand zegt: wat zullen de mensen wel niet zeggen als ik dit of dat doe.

Maar prijst God. Gods Heilige Geest zit nooit stil!

Hij weet dat de ziel overstelpt kan zijn in benauwdheid (Ps. 107:5-6). Hij weet dat een ziel geestelijk kan hongeren en dorsten (Ps. 107:9). Hij weet dat een ziel naar God kan dorsten (Ps. 42:2-3). Hij weet dat er altijd een dorst naar bevrediging in de ziel van de mens is. De Heilige Geest weet dat zielen die tot bezinning komen en beseffen, dat er niets is wat hun écht kan bevredigen, zich zullen openen voor Zijn werkingen. En dan komt Hij in actie.

Prijst God. Door de Heilige Geest zullen deze zielen uit genade God gaan zoeken. En wie God zoekt, die zal Hem vinden. Want dat wil Hij juist!

Luk. 11:9-12 – *“En Ik zeg ulieden: Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden. Want een iegelijk, die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt, dien zal opengedaan worden. En wat vader onder u, dien de zoon om brood bidt, zal hem een steen geven, of ook om een vis, zal hem voor een vis een slang geven? Of zo hij ook om een ei zou bidden, zal hij hem een schorpioen geven?”*

Ja, broeders en zusters, het herstel van de mens is mogelijk. Ook al faalde hij. Ook al was hij een slaaf van de zonden. Deze toestand hoeft niet zo te blijven! Volgende week zullen we zien dat God onmiddellijk voorzag in een herstelplan voor de mens. Nog in de Hof van Eden, toen Adam en Eva nét gezondigd hadden, slachtte Hij dieren en bekleedde hun naaktheid met de vellen. Pas nádat er bloed was gevloeid als heenwijzing naar het toekomstige Kruisoffer van het goddelijke Offerlam, Zijn Zoon Jezus, Die met Zijn Bloed de zonden van de mensen zou verzoenen, zond God hen weg uit het paradijs (Gen. 3:21,23). Hij maakte direct duidelijk dat Hij alles in het werk zou stellen om de verbroken relatie te herstellen. Is Hij niet oneindig goed? De Here zegene u deze week. Amen.

(wordt vervolgd)